

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/570/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412213484
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6412213484.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova ul. č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi Slovenskej republiky, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 29. 04. 2015, č. k.: 10C/182/2012-85, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa vo veci samej zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania domáhal náhrady škody 125,- Eur a nemajetkovej ujmy 275,- Eur podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 514/2003 Z. z.) spôsobenej navrhovateľovi ako oprávnenému okresným súdom v exekučnom konaní tvrdeným nesprávnym úradným postupom, a to rozhodnutím o žiadosti súdneho exekútora o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote.

Vzhľadom na vznesenú námietku navrhovateľa po vylúčení sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania veci poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici v jednotlivých veciach, kde sudcov buď vylúčil alebo nevyúčil v konkrétnych veciach.

Konštatoval, že vo veci rozhodol na základe vykonaného dokazovania, a to oboznámením sa s listinnými dôkazmi, ktoré sa nachádzajú v súdnom spise a pripojeným súdnym spisom okresného súdu sp. zn.: EX 12781/2010, z ktorých mal za preukázané, že navrhovateľ podaným návrhom na začatie konania namieta nesprávny postup okresného súdu spočívajúci v tom, že nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote. Dospel k záveru, že návrh navrhovateľa nevykazuje predpoklady, ktoré sa nazývajú procesnými podmienkami konania. V konkrétnej veci nie sú splnené procesné podmienky a návrh na začatie konania súd považoval za zmaťochý. V jednotlivých návrhoch podaných na okresný súd za vyskytujú viaceré nedostatky, napr. zmaťochne označený povinný, odlišne uvedené dátumy narodenia, nie sú uvedené spisovej značky príslušných exekučných konaní. Navrhovateľ prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd. Návrh navrhovateľa nenapĺňa ustanovenia § 43 ods. 1 O. s. p., nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Aplikujúc § 16 ods. 1, § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. dospel k záveru, že odporca nemôže niesť zodpovednosť a nahrádzať navrhovateľovi materiálnu škodu tak, ako si ju uplatnil v konaní, pretože navrhovateľ nepreukázal vznik ani jej výšku. Navrhovateľ taktiež v súlade s § 5 ods. 1 citovaného zákona nepreukázal príčinnú súvislosť. O trovách rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti rozsudku okresného súdu podal navrhovateľ včas odvolanie. Domáhal sa zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie. Vyjadril názor, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca. Okresný súd rozhodol v jeho neprítomnosti, hoci na tento postup neboli splnené zákonné podmienky. Trval na osobnej účasti jeho právneho zástupcu na pojednávaní, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Okresný súd nemohol rozhodnúť vo veci samej, pretože v čase rozhodnutia nebolo ešte právoplatné uznesenie o zamietnutí jeho návrhu na prerušenie konania. Okresný súd mu odňal možnosť konať pred súdom, pretože sa nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam odporcu ani k vykonaným dôkazom, na ktorých okresný súd založil svoje rozhodnutie, čím došlo aj k porušeniu jeho práva na kontradiktórne konanie. Tvrdenia okresného súdu o dodržaní zákonných lehôt v exekučnom konaní nekorešpondujú s časovými úsekmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku. Neboli splnené zákonné podmienky na rozhodnutie v jeho neprítomnosti a okresný súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia dôvodu určil sám.

Namietal, že požiadal o zrušenie pojednávania a uviedol dôležité dôvody, súd preto nemohol postupovať podľa § 101 ods. 2 O. s. p., ak tak spravil, odňal mu právo konať pred súdom. V žiadosti o zrušenie pojednávania trval na účasti svojho právneho zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde.

Namietal, že vo veci súd neuskutočnil ústne pojednávanie, pričom tvrdil, že vo veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania.

Poukázal na to, že súd sa v odôvodnení rozhodnutia zaoberal len škodou, ktorá mala súvisieť so správou pohľadávky počas nečinnosti súdu a opisuje ju ako škodu, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s konaním dlžníka. Súd úplne ignoroval všetky tvrdenia navrhovateľa o majetkovej škode, ktorá vznikla z titulu na udržiavanie a správu informačného systému. Namietol, že súd v rozhodnutí nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez „zbytočných prielohov“ zaručeného článkom 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj právu na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na rozhodnutie v zákonom stanovenom čase. Súd sám zistil, že o návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase a pre túto nečinnosť a nesprávny úradný postup nenašiel žiadne objektívne udržateľné ospravedlňujúce dôvody. Napriek tomu, že súd zistil porušenie práva, nekonštatoval ho a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie.

Namietal, že ak odporca nereagoval na výzvu súdu, aby predložil písomné vyjadrenie k návrhu na začatie konania, v zmysle ust. § 114 ods. 3 O. s. p., mal súd rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O. s. p.

K dôvodom odvolania uviedol, že koncepcia spravodlivého súdneho konania zahŕňa aj právo na kontradiktórne konanie, v ktorom strany musia mať možnosť oboznámiť sa so všetkými dôkazmi alebo stanoviskami a vyjadriť sa k nim s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie. Navrhovateľ nebol pred vynesením rozsudku oboznámený s písomnými vyjadreniami žalovaného v žalobe, ani so súdom aj vykonanými listinnými dôkazmi uloženými v exekučnom spise. Súd tak porušil právo na kontradiktórny súdny proces. Súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či šlo o listiny založené v exekučnom spise.

S poukazom na § 15 O. s. p. namietal, že súd upovedomil o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nezhliadol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Je tomu tak preto, že rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov skutkovo a právne totožných veciach. Poukázal na nesprávny názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu, ako aj na to, že podal ústavnú sťažnosť pre porušenie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu.

Namietal, že meritórne rozhodnutie vo veci súdom neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, lebo súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu navrhovateľa na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p., proti ktorému legálne pripustil odvolanie, pričom v čase odania odvolania o zamietnutí žaloby nebolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Uviedol, že súd sa dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že navrhovateľom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Zdôraznil, že je dôležité skúmať nielen samotný moment, kedy exekučný súd rozhodoval o poverení, ale aj moment, kedy poverenie doručil príslušnému súdnemu exekútorovi. Rozhodnutie prvostupňového súdu považoval za vnútorne rozporné, pretože napriek tomu, že zistil porušenie práva, nekonštatoval ho a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy navrhovateľovi. Namietal, že súd v súvislosti s majetkovou ujmovou analyzuje okolnosti, ktoré s vecou vôbec nesúvisia. Preto sú irelevantné úvahy súdu o tom, aké spôsoby judikovania si navrhovateľ zvolil, o podstate a rozsahu podnikateľského rizika ako jej udržiavanie kontaktu súdneho exekútora.

V závere opakovane namietal, že súd bol povinný pred samotným rozhodnutím vo veci samej o návrhu na prerušenie konania rozhodnúť.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, prejednal odvolanie v zmysle § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. napadnutý rozsudok okresného súdu v zmysle § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O. s. p. zrušil a vec mu vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie v zmysle § 221 ods. 2 O. s. p.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. súd rozhodnutie zruší, len ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. súd rozhodnutie zruší, len ak súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

V zmysle § 205 ods. 2 písm. b/ O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Podľa § 212 ods. 1 O. s. p. odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Podľa § 212 ods. 3 O. s. p. na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že návrhom na začatie konania sa navrhovateľ voči odporcovi domáhal vyčíslenej náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej okresným súdom ako exekučným súdom v exekučnom konaní tvrdeným nesprávnym úradným postupom, t. j. udelením poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonnej lehoty. Navrhovateľ navrhol vykonať dokazovanie len konkrétnym exekučným spisom okresného súdu. Priamo v návrhu na začatie konania vzniesol navrhovateľ námietku zaujatosti všetkých sudcov okresného súdu, o ktorej riadne rozhodol nadriadený súd tak, že zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania prejednávanej veci nevyhlásil. Na prejednanie veci samej nariadil okresný súd pojednávanie, na ktoré riadne a včas predvolal navrhovateľa, právneho zástupcu navrhovateľa a odporcu.

Pred pojednávaním doručil navrhovateľ okresnému súdu návrh na zrušenie nariadeného pojednávania, súčasťou ktorého bol návrh na prerušenie konania do rozhodnutia Ústavného súdu SR o jeho sťažnosti na porušenie základného práva zaručeného č. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 48 ods. 1 Ústavy SR v dôsledku rozhodnutia nadriadeného súdu o nevyhlásení zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci. Okresný súd uznesením vyhláseným do zápisnice o pojednávaní rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti účastníkov konania a ďalším samostatne vyhláseným uznesením rozhodol, že prerušenie konania nepovoľuje. Následne vykonal dokazovanie oboznámením sa so spisom 10C/182/2012, s

pripojenými prílohami a správami, uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené a verejne vyhlásil napadnutý rozsudok.

Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky navrhovateľa ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom okresného súdu a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania navrhovateľa viazaný (§ 212 ods. 1 O. s. p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní a procesným postupom okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O. s. p.).

Odvolacia námietka navrhovateľa, že v prejednávanej veci rozhodoval vylúčený sudca nie je dôvodná. Tvrdenie o vylúčení zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci založil navrhovateľ na argumente, že tento je sudcom rovnakého súdu, ktorý mu ako exekučný súd svojim nesprávnym úradným postupom mal spôsobiť uplatnenú škodu. Súdna prax dospela k ustálenému záveru, že dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá sama skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej odporcom je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (pozri napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Nc/14/2010 zo dňa 31.05.2010); dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne podľa tvrdenia navrhovateľa svojim nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť odporcu za majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu (pozri napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/2011/2013 zo dňa 19.06.2013, sp. zn. 3Cdo/102/2013 zo dňa 11.03.2013 alebo sp. zn. 3Cdo/202/2013 zo dňa 12.09.2013, rovnako aj uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo/727/2011 zo dňa 27.04.2012). O navrhovateľom vznesenej námietke zaujatosti zákonného sudcu riadne rozhodol nadriadený súd uznesením č. k.: 5NcC/346/2012 zo dňa 17.10.2012 s tým, že zákonnú sudkyňu JUDr. Kamilu Haverlovú z prejednávania a rozhodovania veci nevylúčil. Zo spisu okresného súdu súčasne vyplýva, že uznesenie nadriadeného súdu bolo účastníkom riadne doručené. Iné (nové) dôvody zaujatosti zákonného sudcu navrhovateľ v odvolaní neuviedol, použil formulárové odvolanie, ktoré podáva v stovkách ďalších vecí, pričom je vnútorne rozporné a nekoherentné, pretože uvádza dňom oprava v ňom argumenty, ktoré obsiahnu do úvahy prichádzajúce možné odôvodnenia okresných súdov. Z odvolania je patrné, že obsahuje aj námietky proti záverom súdu, ktoré vôbec nie sú obsiahnuté v rozhodnutí alebo o ktorých nárokoch ani súd nerozhodoval.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd rozhodoval o nároku na náhradu škody z titulu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu spôsobeného nerozhodnutím o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote. Zo spisu však jednoznačne vyplýva, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej okresným súdom ako exekučným súdom v exekučnom konaní tvrdeným nesprávnym úradným postupom, t. j. udelením poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonnej lehoty. Z uvedeného je zrejmé, že okresný súd napadnutým rozsudkom vôbec nereagoval na nárok, ktorý bol predmetom konania v prejednávanej veci, čo predstavuje dostatočný a samostatný dôvod na zrušenie rozsudku.

V napadnutom rozsudku nie sú uvedené žiadne skutkové zistenia z dotknutého exekučného spisu, ktorý súd ani len nekonkretizoval a neuviedol jeho spisovú značku. Z hľadiska uplatneného nároku nie je preto vôbec zrejmé, či a ako v prejednávanej veci okresný súd posudzoval splnenie predpokladov zodpovednosti odporcu za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, a najmä ako ich okresný súd vyhodnotil. Na viacerých miestach odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd nesprávne uvádza, že rozhodoval o oneskorenom rozhodnutí o návrhu na zmenu exekútora napriek tomu, že navrhovateľ tvrdil nesprávny úradný postup pre vydanie poverenia na vykonanie exekúcie po lehote. Zo zápisnice o pojednávaní nie je zrejmé, či okresný súd vykonal dokazovanie sporným exekučným spisom, či v čase pojednávania bol pripojený k spisu okresného súdu, čo konkrétne z neho zistil aké skutkové závery na základe takto vykonaného dokazovania urobil.

Navrhovateľ v odvolaní proti napadnutému rozsudku okrem iného vytýka prvostupňovému súdu, že sa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých môže viesť konanie, že ignoroval žiadosť navrhovateľa o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu, pričom trval na osobnej účasti právneho zástupcu na pojednávaní a vytýkal tiež porušenie práva navrhovateľa na

kontradiktórny súdny proces a najmä spôsob vykonania dokazovania, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu určil sám okresný súd.

Odvolací súd uvádza, že z úradnej povinnosti je odvolací súd povinný prihliadať v súlade s § 212 ods. 3 O. s. p. na vady konania, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Takýto následok majú predovšetkým vady vzniknuté nesplnením niektorej z procesných podmienok, účasťou vylúčeného sudcu pri rozhodovaní, odňatím možnosti niektorému z účastníkov konať, porušením predpisu o spôsobe vykonania dôkazu a podobne. Po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku odvolací súd zistil vady konania pred súdom prvého stupňa, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci spočívajúce v nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia, ako aj v nedostatočne zistenom skutkovom stave veci.

Z obsahu zápisnice o pojednávaní konanom dňa 29. 04. 2015 vyplýva, že súd vykonal dokazovanie oboznámením sa celým obsahom spisu, pričom v zápisnici nie je zaznamenané, ako došlo k vykonaniu jednotlivých dôkazov, a ktorých. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd pochybil pri vykonávaní dokazovania podľa § 129 ods. 1 O. s. p. a pri hodnotení dôkazov v zmysle § 132 O. s. p., pričom zároveň v rozpore s ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p. v odôvodnení napadnutého rozhodnutia neuviedol, z ktorých dôkazov pri rozhodovaní vychádzal. Nielenže neuviedol skutkové okolnosti z exekučného súdneho spisu, ale ani vôbec neoznačil tento spis, uvádzal len sp. zn.: EX 12781/2010. V rozpore so skutkovými okolnosťami predmetnej veci konštatoval nedôvodnosť návrhu pre tvrdený nesprávny úradný postup exekučného súdu spočívajúci v tom, že súd nerozhodol o návrhu na zmenu exekútora v zákonom stanovenej lehote. Skutkovým okolnostiam veci nezodpovedajú ani ďalšie skutočnosti uvádzané v odôvodnení rozsudku, a to konštatovanie, že porušenie práv navrhovateľa bolo v spojení s doručením uznesenia exekučného sudu zo dňa 01. 04. 2011 o zmene súdneho exekútora, čo všetko spôsobuje nepreskúmateľnosť a zmätočnosť napadnutého rozsudku.

Zo spisu vyplýva, že okresný súd uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 29. 04. 2015 rozhodol o návrhu navrhovateľa na prerušenie konania do rozhodnutia ústavného súdu o jeho sťažnosti proti rozhodnutiu nadriadeného súdu o nevyhlásení zákonného sudcu z pojednávania a rozhodovania veci tak, že konanie neprerušil. Uznesenie doposiaľ písomne nevyhotovil. Toto uznesenie sa nepovažuje za uznesenie o vedení konania, preto je proti nemu prípustné odvolanie (§ 170 ods. 3 v spojení s § 202 ods. 3 písm. a/ a contr. O. s. p.) Nutnosť doručiť takéto uznesenie vyplýva z ust. § 168 ods. 2 O. s. p., pričom písomné vyhotovenie uznesenia o zamietnutí návrhu na prerušenie konania musí vždy obsahovať odôvodnenie (§ 169 ods. 2, druhá veta O. s. p.). Okresný súd mal vyhotoviť predmetné uznesenie a doručiť ho účastníkovi konania, resp. ho mohol zapracovať (subsumovať) ako ďalší výrok do písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku. Uvedená vada je taktiež dôvodom zrušenia meritórneho rozhodnutia, ktoré nemôže predchádzať rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania.

Prvostupňový súd svojím postupom odňal navrhovateľovi možnosť konať pred súdom. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký procesne nesprávny postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie procesných oprávnení účastníka konania, ktoré mu poskytuje Občiansky súdny poriadok. O procesnú vadu v ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva (v zmysle § 18 O. s. p. majú účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na ich uplatnenie).

Zo spisu okresného súdu nevyplýva ani to, že by navrhovateľovi doručil vyjadrenie odporcu k návrhu.

Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f) a h) O. s. p. v celom rozsahu zrušil a vec mu podľa § 221 ods. 2 O. s. p. vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V dôsledku zrušenia rozsudku okresného súdu zrušil odvolací súd aj závislý výrok o trovách konania (§ 212 ods. 2 písm. b/ O. s. p.). V novom rozhodnutí rozhodne okresný súd aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

V ďalšom konaní okresný súd rozhodne o nároku navrhovateľa, ktorý je predmetom konania, t. j. náhrada škody spôsobená okresným súdom ako exekučným súdom v exekučnom konaní tvrdeným nesprávnym úradným postupom (udelením poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonnej lehoty). Vykona

dokazovanie v súlade so zákonom (§ 129 ods. 1 O. s. p.). Navrhovateľovi cestou jeho právneho zástupcu doručí vyjadrenie odporcu k návrhu na začatie konania.

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.